

Til at begynde med var det ganske naturligt, men naar vi nu skulle til at organisere Tilsynet, vil jeg meget stærkt raade til, at vi nøje overveje, om det er heldigt. Jeg tror det ikke. Jeg finder det rimeligt, at man til Formand for Overværgeraadet har en dygtig Jurist, da der er mange vanskelige juridiske Spørgsmaal, hvorom Overværgeraadet skal træffe Afgørelse. Men dermed er det ikke sagt, at denne Mand ogsaa er skikket til at føre Tilsynet med Børnene og derved ogsaa med Forstanderne og Forstanderinderne. Jeg tror for øvrigt, at det var heldigst, om man havde en Mand til at føre Tilsyn med Drengene og en Kvinde til Pigeheimene. Og der er det da ikke nok, at han eller hun, som der staa i Motiverne til Loven, har en vis Alder og megen Erfaring. Den paagældende maa selv være vant til at opdrage Børn, maa kende alt det, som kun en Fader og Moder kender til, ellers kan man ikke føre noget Tilsyn. Jeg gad nok se, om en Mand, der ikke selv har noget Kendskab til Børns Tankegang, naar han kommer til et Børnehjem, kan faa noget ud af Drengene og endnu mindre ud af Pigerne.

Jeg tror ogsaa, at det vil være en Hindring for at føre Loven godt ud i Livet, at Overinspektøren og Formanden for Overværgeraadet er den samme. Lad os f. Eks. tænke os, at Værgeraadet i en Kommune — og det er sket — har ønsket at faa et Barn anbragt i et Plejehjem eller hos den og den Familie, medens Overværgeraadet ønsker det anbragt paa en Opdragelsesanstalt, og det er jo det, der har den afgørende Myndighed. Værgeraadet i Sognet maa bøje sig. Naar nu Formanden for Overværgeraadet har taget den Beslutning, at Barnet skal anbringes paa en Opdragelsesanstalt, vil det være i hans Interesse at forsvare, at Anstalten er god, og det vil logisk føre til, at han overfor denne Opdragelsesanstalt ikke kan føre et saa nøje Tilsyn som med andre, da han selv har tilraadet, at Barnet anbringes der. Den Slags Eksempler og logiske Slutninger kunne føres videre.

I Parentes vil jeg sige, at jeg er ikke nogen Tilhænger af Opdragelsesanstalterne. Det vilde maaske være heldigst, om vi ikke havde en eneste. Men Loven foreskriver jo nu, at vi skulle have saadanne Opdragelsesanstalter, og maaske kunne enkelte Børn ogsaa trænge dertil, men vi maa da have saa faa som muligt og hellere anbringe Børnene ude omkring ved Landbrug, ved Haandværk, som det bedst

kan passe. Men naar Formanden for Overværgeraadet tillige som Overinspektør fører Tilsynet, ville vi, der ønske Børnene anbragte i mange smaa Hjem eller i Plejehjem, staa ret uheldigt!

Jeg sagde før, at de, der skulde føre Tilsyn, selv skulde have Børn, og det gælder i endnu højere Grad dem, der skulde være Forstandere eller Forstanderinder. Det maa stilles som en Betingelse. Jeg kan ikke andet end beklage, at Formanden for Overværgeraadet, Assessor Brun, har ladet passere, at der paa „Hebron“ var ganske smaa Børn, der ikke vare fordærvede og bleve opdragne der sammen med den store Flok. Forholdet var vistnok som $\frac{1}{4}$ ufordærvede til $\frac{3}{4}$ ret fordærvede. Jeg tror, det ikke har været heldigt, og jeg tror, at Tilsynet, hvis det havde været klar over dette Forhold, ikke havde tilraadet dets Opretholdelse. Dette bestyrker mig i, at Tilsynet ikke kan blive, som det er. Man maa sørge for, at der er et lokalt Tilsyn, og at Overtilsynet kan være sagkyndigt.

Jeg kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) sagde om „Hebron“-Sagen, at det var beklageligt, at der ingen stod bagved Fru Bransholm, der var ikke noget lokalt Tilsyn, og Overtilsynet kan ikke forsvare hende. Jeg skal for øvrigt ikke tale om Hebron-Sagen, jeg synes nemlig, der er talt nok om den, og maaske for meget.

Jeg skal sige til det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), at hans Maade at føre Sagen frem paa er baade hensynsløs, ja, maaske brutal og markskrigersk.

Formanden: Det var for stærke Udtryk, det ærede Medlem nu brugte.

Bjerre: Den Sag burde maaske ikke have været forfulgt, som den er bleven forfulgt, men paa den anden Side vil jeg ikke være med til at forsvare Fru Bransholm. Hun skal have den Ret, hun skal have. Men paa den anden Side er hun, efter hvad der er kommet frem i Forhørene efter hendes egen Tilstaaelse og efter Udsagn af voksne Mænd uden Hensyn til Børnenes Udsagn, uskikket til at være Forstanderinde paa en Opdragelsesanstalt. Hendes Opdragelsesprincipper ere i mine Øjne forkastelige. Men nu er hun gaaet sin Vej, og derfor synes jeg, vi nok kunde lade hende være i Fred. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) egentlig har